

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/117/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614211605
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7614211605.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a JUDr. Gabriely Varhalíkovej v spore žalobcu: D&L investment s.r.o., Strážska cesta 21, Zvolen, IČO: 50 558 501, zastúpeného JUDr. Ivanom Hegerom, advokátom, Na Troskách 3, Banská Bystrica, proti žalovanému: IMBIZ s.r.o., Mlynská 39, Spišská Nová Ves, IČO: 36 176 516, zastúpenému JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom, Floriánska 19, Košice, o zaplatenie 32.737,78 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 10Cb/44/2014-228 zo dňa 18.4.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 26% (výrok II.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 27.7.2011 sa žalobca domáhal úhrady sumy 51.868,36 eur s prísl. s tým, že vec bola vedená pod sp.zn. 10Cb/66/2011, čo žalobca odôvodnil tým, že žalovaný so spoločnosťou SKK GROUP IZOPAN s.r.o. uzavrel dve zmluvy o dielo a to dňa 10.12.2008 zmluvu, predmetom ktorej bola v zmysle bodu 1 čl. I. Zmluvy výroba a dodávka oceľovej konštrukcie podľa projektovej dokumentácie. Spoločnosť SKK GROUP IZOPAN s.r.o. vystavila žalovanému na zaplatenie ceny diela faktúry, ktoré žalovaný čiastočne uhradil, okrem faktúry č. 93110079 vo výške 19.130,58 eur, ktorá bola vystavená dňa 12.5.2009 a stala sa splatnou dňa 26.5.2009.

Ďalej uviedol, že žalovaný so spoločnosťou SKK GROUP IZOPAN s.r.o. uzavrel dňa 10.2.2009 druhú Zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola oprava, dostavba a čiastočná rekonštrukcia existujúcej výrobné-etážnej budovy a budovy jedálne v areáli žalovaného a v zmysle ktorej sa zhotoviteľ zaviazal dodať žalovanému opláštenie na oceľovú konštrukciu podľa projektovej dokumentácie za podmienok uvedených v zmluve. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť spoločnosti SKK GROUP IZOPAN s.r.o. cenu diela 373.678,55 eur bez DPH. Na zaplatenie ceny tohto diela spoločnosť SKK GROUP IZOPAN s.r.o. vystavila faktúry, ktoré žalovaný čiastočne uhradil. Nezaplatil faktúru č. 93110100 na sumu 17.539,76 eur s lehotou splatnosti 2.7.2009, faktúru č. 93110111 na sumu 8.086,35 eur s lehotou splatnosti 20.7.2009 a faktúry č. 93110060 na sumu 27.111,67 eur s lehotou splatnosti 1.5.2009. Žalovaný uhradil čiastočne dňa 3.6.2009 sumu 20.000,00 eur, neuhradených zostalo 7.111,67 eur, teda neuhradená cena diela v zmysle týchto faktúr predstavovala spolu sumu 32.737,78 eur. Spoločnosť SKK GROUP IZOPAN s.r.o. zastúpená konateľom spoločnosti Ing. G. E. uzavrela dňa 31.8.2010 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpila na W. G. E. - pôvodného žalobcu, pohľadávky, ktoré vznikli nezaplatením ceny za vykonané diela s tým, že prílohou č. 1 k zmluve bol zoznam postúpených faktúr. Postúpenie pohľadávok oznámila spoločnosť SKK GROUP IZOPAN s.r.o. žalovanému listom zo dňa 31.8.2010, ktorý žalovaný obdržal dňa 29.10.2010. Týmto postúpením pôvodný žalobca - Ing. G. E. odôvodnil svoju aktívnu legitímáciu vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 10Cb/66/2011.

Konštatoval súd prvej inštancie, že vo veci, ktorá bola pôvodne vedená pod sp.zn. 10Cb/66/2011 rozhodol rozsudkom zo dňa 24.4.2012 a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 19.130,58 eur s 9% p.a. úrokom z omeškania od 27.5.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 3.477,76 eur a žalobu o zaplatenie sumy 32.737,78 eur vylúčil na samostatné konanie. Krajský súd v Košiciach potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 19.130,58 eur s príslušenstvom, zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a odmietol odvolanie žalovaného proti výroku o vylúčení nároku na zaplatenie sumy 32.737,78 eur na samostatné konanie.

3. Predmetom tohto sporu tak zostala suma 32.737,78 eur s príslušenstvom.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v priebehu konania o zaplatenie sumy 32.737,78 eur s prísl. bol dňa 7.10.2016 doručený návrh na zmenu účastníka konania, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.9.2016, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky z pôvodného žalobcu Ing. G. E. na K. B., nar. XX.X.XXXX, E. cesta XX, ktorá so vstupom do konania súhlasila a následne dňa 20.12.2016 bola súdu predložená zmluva o odplatnom postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2016, ktorou K. B. postúpila pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť D&L investment s.r.o., IČO: 50 558 501, ktorá spoločnosť zastúpená konateľkou K. B. rovnako súhlasila so vstupom do konania na strane žalobcu, preto súd prvej inštancie uznesením zo dňa 20.2.2017 č.k. 10Cb/44/2014-211 túto zmenu pripustil.

5. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním (oboznámením Zmluvy o dielo zo dňa 10.2.2009, vrátane Dodatku č. 1 k zmluve o dielo z 24.2.2009, protokolom o odovzdaní a prevzatí diela, odborného posudku spoločnosti DEKPROJEKT s.r.o., znaleckého posudku, výziev na odstránenie väd, zmluvou o postúpení pohľadávok, faktúr, výsluchom strán sporu) zistil, že žalovaný so spoločnosťou SKK GROUP IZOPAN s.r.o. uzavrel dňa 10.2.2009 Zmluvu o dielo, v ktorej objednávateľ - žalovaný deklaroval, že má v úmysle vykonať opravy, dostavbu a čiastočnú rekonštrukciu existujúcej výrobné-etážnej budovy a budovy jedálne v areáli žalovaného a to takým spôsobom, aby spĺňal štandardy moderného nákupného centra. Predmetom zmluvy bola výroba, dodávka a montáž opláštenia na oceľovú konštrukciu podľa ponuky zhotoviteľa č. 132a/2008 podľa projektovej dokumentácie, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a predstavuje Prílohu č. 1. Zhotoviteľ, právny predchodca žalobcu prehlásil, že projektovú dokumentáciu prevzal, eventuálne vyhotovil sám, riadne sa s ňou oboznámil a nemá voči nej žiadne výhrady.

Súd prvej inštancie čiastočne poukázal na obsah zmluvy a zistil, že v čl. II. Zmluvy o dielo sa zmluvné strany dohodli, že objednávateľ zaplatí zhotoviteľovi sumu 373.678,55 eur bez DPH, že ide o pevnú sumu a nezávisí od rozpočtu, že za úplné dokončené dielo sa považuje pre účely tejto zmluvy ukončenie diela spôsobilého na riadne užívanie spolu s dielenskou dokumentáciou v 4 sadách odovzdaním platných atestov a certifikátov, materiálov použitých na realizáciu diela, doklady o preukázaní protipožiarnej odolnosti pre stenové panely EW 20 a strešné panely REI 90 a prác vykonaných na diele nevyhnutné ku kolaudácii spolu s podpísaním odovzdávacieho a preberacieho protokolu oboma stranami bez väd brániacich užívaniu diela, že podľa bodu 3 Zmluvy o dielo sa strany dohodli, že zhotoviteľ má právo požadovať uhradenie dohodnutej ceny uvedenej v bode 1 tohto článku a to vo výške 90% dohodnutej odmeny za vykonanie diela zaplatí objednávateľ zhotoviteľovi po splnení podmienok uvedených v bode 3 do 14 dní odo dňa prevzatia diela (4.1.); zvyšok ceny diela uhradí objednávateľ po splnení podmienok v čl. II. bod 2.2. tejto zmluvy, po vyzvaní zhotoviteľom (4.2.); že objednávateľ má zádržné právo na sumu 5.000,00 eur a túto sumu uhradí objednávateľ po uplynutí 12 mesiacov od riadneho prevzatia predmetu zmluvy po vyzvaní zhotoviteľom (4.3.), že účastníci sa dohodli, že objednávateľ má právo úhradu faktúry zdržať a nezaplatiť, ak bolo dielo prevzaté s vážnymi vadami a v rozpore s technickými normami, čo bude uvedené v odovzdávacom a preberacom protokole, a to až do dňa odstránenia všetkých rozporov, že v prípade, že bude objednávateľ meškať s úhradou faktúr viac ako 10 dní po ich splatnosti, má zhotoviteľ právo pozastaviť práce na diele a termín dokončenia diela sa v takomto prípade posúva o dobu prerušenia prác; že v prípade, že zhotoviteľ nebude súhlasiť s pokynmi dozoru zaznamenaná to v montážnom denníku, ktorý sa zaväzuje zhotoviteľ viesť (čl. IV.); že zhotoviteľ sa zaväzuje práce podľa tejto zmluvy realizovať tak, aby bola dodržaná projektová dokumentácia a zároveň všetky všeobecne záväzné, alebo odporúčané normy, najmä na kvalitu a ostatné vlastnosti a postupy, ktoré sa na práce vzťahujú, alebo sú pre ne predpísané a že akákoľvek odchýlka je prípustná len po predchádzajúcom písomnom odsúhlasení objednávateľom v montážnom denníku a že zároveň sa zhotoviteľ zaväzuje použiť iba materiály I. akosti, že zhotoviteľ je v montážnom denníku povinný upozorniť objednávateľa na jemu známu nevhodnú povahu dodávok, miesta, vecí a pokynov objednávateľa prekážajúcich v realizácii diela (čl. V.); že práva a povinnosti zo zmluvy budú splnené riadnym písomným odovzdaním a

prevzatím stavby a vydaním právoplatného a písomného preberacieho protokolu na predmet zmluvy, že bez písomného potvrdenia objednávateľa o prebratí diela sa toto nepovažuje za odovzdané, že prílohou zápisu bude súpis prípadných väd a drobných nedorobkov, ktoré nebránia trvalému a bezpečnému využívaniu prevádzky, spolu s určením lehoty, dokedy budú vady a nedorobky odstránené a že na prevzatie prác vyzve zhotoviteľ objednávateľa písomnou formou najmenej 2 dni pred zamýšľaným odovzdaním; že zhotoviteľ poskytuje záruku na kvalitu vykonaných prác (diela) v dĺžke 5 rokov, ak výrobcom dodávok nie je stanovené inak a pre tento prípad je záruka minimálne 2 roky, že táto lehota začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, keď objednávateľ dielo písomne prevzal a že náklady spojené s odstraňovaním vady v záručnej dobe znáša v plnom rozsahu zhotoviteľ (čl. VI.).

6. Z Dodatku č. 1 k Zmluve o dielo zo dňa 24.2.2009 súd zistil, že predmet zmluvy o dielo sa rozšíril o ďalšie dodávky uvedené v čl. I. zmluvy a že zhotoviteľ sa zaviazal dodať dielo podľa bodu 2.1. a objednávateľ sa zaviazal k dohodnutému termínu toto dielo prevziať aj v štádiu, že dielo bude vykazovať závady, ktoré nebránia užívaniu diela, zapísané v preberacom protokole, kde bude uvedený termín a spôsob odstránenia závad a riadne uhradiť dohodnutú cenu v súlade s platobnými podmienkami dohodnutými v tejto Zmluve o dielo. Podľa bodu 1 sa zmluvné strany dohodli, že za všetky práce vykonané v súlade s touto zmluvou rozšírenou o Dodatok č. 1, zaplatí objednávateľ zhotoviteľovi sumu 447.343,15 eur bez DPH.

7. Konštatoval súd prvej inštancie, že dielo bolo protokolárne odovzdané dňa 31.8.2009, pričom z protokolu o odovzdaní a prevzatí v zmysle Zmluvy o dielo zo dňa 10.2.2009 boli zaznamenané pripomienky, že v prípade nepriaznivého počasia dielo vykazuje vážne vady a obmedzuje jeho riadne užívanie, na ktoré bolo určené, že ide o vážne vady - pretekánie na viacerých miestach a to hlavne v časti eskalátorovej haly, pretekánie žľabu, pretekánie na viacerých miestach na spoji starej a novej budovy a pretekánie poza klampiarske výrobky okolo okien. Zo zápisu dodávateľa vyplýva, že s uvedenými podmienkami zásadne nesúhlasí, ku ktorým sa vyjadri osobne listom.

8. Z Protokolu o odovzdaní a prevzatí v zmysle Dodatku č. 1 k Zmluve o dielo zo dňa 10.2.2009 boli zaznamenané pripomienky, že dielo vykazuje vady nasledovné - že po opakovanom vyspravovaní strešného svetlíka nad bývalou farebnou, strecha opakovane vykazuje tepelnú netesnosť, že v určitých častiach presvitálo do exteriéru a že odstránenie vady považuje za nedostatočné a žiada o montáž tepelnej izolácie a hydroizolácie v miestach styku s pôvodnou strechou. Rovnako z uvedeného podania vyplýva, že s uvedenou pripomienkou odovzdávajúci zásadne nesúhlasí a vyjadri sa k nej osobitne listom.

9. Zo záverov Odborného vyjadrenia spoločnosti DEKPROJEKT s.r.o. zo dňa 7.9.2009, ktoré žalovaný predložil k vadám diela, súd zistil, že v priebehu obhliadky bolo detekované miesto zatečenia a to medzistrešný žľab, že v mieste prepojenia steny žľabu a strešnej krytiny nie je použité dostatočné hydroizolačné zabezpečenie, dôsledkom čoho je zatečenie do interiéru objektu po cca 3 mesiacoch užívania stavby. Odporučili v čo najkratšom čase pristúpiť k realizácii nápravných opatrení, a to vo forme preizolovania detailu medzistrešného žľabu a súčasne odporučili aj pretmelenie spojov zvislých konštrukcií a strešnej krytiny, aby vznikli pružné spoje.

10. Z obhliadky diela dňa 23.9.2009, pri ktorej bolo zhotoviteľovi odovzdané vyjadrenie - Odborný posudok spoločnosti DEKPROJEKT s.r.o. a z ktorej bol urobený písomný záznam, súd zistil, že zhotoviteľ - žalobca uviedol, že voda preteká na miestach, kde je žľab zúžený cca o 23 cm a znížený o 3 dm a na 30 m nie sú urobené zvody. Chybný detail bol prevedený štandardne t.j. odizolované páskou, že riešenie je viac zvodov a že po navrhnutí riešenia p. Y. bude toto vykonané. Objávateľ - žalovaný uviedol, že počas búrky sa prejavilo zatekanie v mieste línie žľabu, prevažne v miestach eskalátorovej haly, k zatekaniu došlo z dôvodov spätného vratu vody.

11. Z vyjadrenia architekta p. Y. súd zistil, že dimenzie žľabov a zvodov boli spracované podľa STN 733610 s rezervou, že žľaby po oboch stranách eskalátorovej haly boli predimenzované a aj v prípade zvýšenia množstva zvodových rúr by pri zrealizovaní styku medzistrešných panelov a zaatikového žľabu nie je zabezpečená tesnosť a bude naďalej dochádzať k zatekaniu do objektu. Pokiaľ by bol detail žľabu spracovaný podľa manuálu dodaného firmou SKK GROUP IZOPAN, k zatekaniu by nedochádzalo. Štandardné detaily medzistrešných a zaatikových žľabov by mali byť prevedené ako vodotesné a zabezpečená pozdĺžna tesnosť aj v prípade privalových dažďov a možného upchatia zvodových rúr.

12. Z výzvy žalovaného zo dňa 10.10.2009 súd zistil, že žalovaný opätovne žiadal žalobcu o odstránenie väd, nakoľko dielo vykazuje vážne nedostatky, že v prípade nepriaznivého počasia je nespôsobilé na riadne užívanie a spôsobuje poškodenie majetku investora. Poukázal na vyjadrenie Ing. Y., že nebol dodržaný technologický postup určený dodávateľom panelov, a preto dochádza k pretekaniu a vlhnutiu celej strešnej skladby, že v zmluve zhotoviteľ prehlásil, že projektová dokumentácia je v potrebnom rozsahu a zahŕňa všetky právne predpisy vzťahujúce sa na dohodnuté stavebné práce, že opakovaným zatečením stavby vznikli škody vo výške viac ako 7 tisíc eur a hrozia ďalšie škody v prípade ďalšieho zatekania a zamrznutia strechy, že náklady spojené s odstraňovaním vady v záručnej lehote znáša v plnom rozsahu zhotoviteľ a rovnako poukázal žalovaný na to, že objednávateľ má právo úhradu faktúry zadržať a nezaplatiť, ak bolo dielo prevzaté s vážnymi vadami a v rozpore s technickými normami až do odstránenia všetkých rozporov.

13. Zo znaleckého posudku Technickej univerzity v Košiciach - Stavebná fakulta (č. 5/2010 zo dňa 20.8.2010), o vyhotovenie ktorého požiadal žalovaný súd zistil, že nemožno s určitosťou zodpovedať, či chyby nastali z dôvodu nesprávnej projektovej dokumentácie, nakoľko táto nebola daná v potrebnej miere k dispozícii a tým sa stavba realizovala podľa dokumentácie určenej k stavebnému povoleniu. Realizácia strešného plášťa bola uskutočnená nekvalitne a neodborne, čo má za následok rozsiahle zatekanie cez nedoriešené a neutesnené detaily, cez spoje panelov, cez strešnú krytinu, cez nedokončené a neutesnené zaatikové žľaby a že v najkratšom možnom čase je nevyhnutné pristúpiť k oprave a sanácii celkového strešného systému.

14. Súd prvej inštancie poukázal na opakovanú výzvu zo dňa 6.10.2010, ktorou žalovaný vyzval zhotoviteľa, aby nastúpil na odstránenie vytknutých väd, že opačnom prípade zabezpečí opravu väd diela na jeho náklady s tým, že zadržaná časť platby bude započítaná a že si tiež bude uplatňovať zmluvnú pokutu v zmysle uvedenej zmluvy o dielo.

15. Z odpovede žalobcu zo dňa 10.9.2010 súd zistil, že tento poukázal na písomnú dokumentáciu, že došlo k porušeniu Zmluvy o dielo, že dielo bolo ukončené a odovzdané a všetky ďalšie zásady sú podmienené splnením si platobných podmienok, že žalovaný v priebehu realizácie hrubo porušil zmluvu, keď dohodol so spoločnosťou Brdo Investment s.r.o. vykonanie prác, ktoré neboli zahrnuté v dohode, napriek tomu že vedeli, že uvedený subjekt pracuje pre nich ako subdodávateľ pre celé dielo, že jedná sa napr. o časť „tubus“, že týmto porušením zmluvy sa zbavujú zodpovednosti záručných opráv v plnom rozsahu a najmä z dôvodu, že napriek upozorneniam a v rozpore s platnými predpismi boli namontované rôzne rozvody, ktoré narušajú statiku, vytvárajú otrasy, čím narušili celistvosť uvedeného strešného opláštenia.

16. Žalobca v konaní zotrval na tom, že faktúry, ktorých uhradenia sa v zmysle Zmluvy o dielo zo dňa 10.2.2009 domáha, a to vo výške 32.737,78 eur žalovaný neuhradil, že tieto sa stali splatnými skôr, než bolo dielo prevzaté a teda skôr, než začali byť zo strany žalovaného namietané vady diela, že žalovaného nič neoprávňovalo k tomu, aby úhradu predmetných faktúr zadržal, že žalovaný po realizácii cca 95% diela prestal uhrádzať faktúry, čo považuje za účelové a snahu žalovaného dosiahnuť čo najnižšiu cenu diela. Uviedol tiež, že dielo riadne užíva a prenajíma tretím subjektom, preto sú zavádzajúce jeho tvrdenia, že dielo má vážne vady a je nespôsobilé na užívanie. Problém so zatekaním bol zo strany zhotoviteľa riešený, zodpovednosť zaň je na strane žalovaného, pričom v liste zo dňa 30.4.2009 upozornil zhotoviteľ žalovaného na predčasné užívanie diela a na zásahy do diela tretími subjektmi. Potvrdil, že dielo bolo žalovanému protokolárne odovzdané dňa 31.8.2009, avšak vady uvedené v týchto protokoloch nikdy neuznal, že počas realizácie diela zhotoviteľ upozorňoval žalovaného, že v dôsledku ním požadovaných zmien a neoprávnených zásahov nenesie zodpovednosť za prípadné vady, že mnohé problémy vznikli z dôvodu neprofesionálneho prístupu žalovaného, ktorý počas celej realizácie diela menil projektovú dokumentáciu a že v snahe vyjsť mu v ústrety vždy promptne vykonal požadované zmeny, s čím boli často spojené aj naviac práce a náklady. Nárok žalovaného na zľavu z ceny diela považoval za premlčaný, že žalovaný sa už v októbri 2009 dozvedel, že zhotoviteľ neuznáva reklamovanú vadu a nepristúpi k jej odstráneniu a poukazujúc na ust. § 437 Obchodného zákonníka uviedol, že nárok na zľavu z ceny diela si uplatnil až v októbri 2014. Uviedol tiež, že na žalobcu bola postúpená len pohľadávka z neuhradených faktúr, že nevstúpil do povinností zhotoviteľa, že nároky z väd si žalovaný mal uplatniť u zhotoviteľa a že projektant Ing. Y. mal navrhnúť spôsob odstránenia väd a zhotoviteľ by vypracoval cenovú ponuku. Zastával názor, že žalovaný nemá právo zadržiavať žalovanú

sumu z titulu vážnych väd diela, pretože tieto neboli skonštatované ani v Odbornom vyjadrení spoločnosti DEKPROJEKT s.r.o., ani v znaleckom posudku č. 5/2010 Technickej univerzity v Košiciach, že v týchto listinných dôkazoch nebolo skonštatované porušenie žiadnej technickej normy a na tento prípad sa nemôže uplatniť norma STN 73 1901 z roku 2005, pretože predmetom tejto normy je určiť požiadavky pri navrhovaní striech, žalobca strechu nenavrhol, ale ju podľa návrhu, ktorý zabezpečil žalovaný zrealizoval. Poukázal na to, že samotný znalec skonštatoval nedostatok projektovej dokumentácie, v dôsledku ktorej nevedel určiť príčinu zatekania strachy, pričom podľa informácii žalobcu sa projektová dokumentácia na realizáciu strechy neustále menila, s ktorým sa spoločnosť SKK GROUP IZOPAN musela prispôbovať, pričom žalovaný nerešpektoval technické odporúčania spoločnosti SKK GROUP IZOPAN a z konštrukcie opláštenia vypustil určité zvody, čo mu vadilo z estetického hľadiska, za čo SKK GROUP IZOPAN odmietla niesť zodpovednosť. Uviedol tiež, že na túto konštrukciu strechy boli zavesené určité elektrické vedenia, čo bolo v rozpore s technickými vlastnosťami strechy, na čo spoločnosť SKK GROUP IZOPAN počas realizácie opláštenia upozorňovala žalovaného, a pokiaľ ide o faktúry, ktoré predložil žalovaný s posledným vyjadrením, uviedol, že sú novou skutočnosťou, že žalovaný nepredložil zmluvy o dielo, objednávky a z priložených faktúr vôbec nie je zrejmé, na akom diele sa realizovali, v akom rozsahu, aké práce boli vykonané, pričom časť fakturovaných prác napr. oprava dlažby, stien sa vôbec netýka odstraňovania väd diela ako takých.

17. Súd prvej inštancie poukázal aj na vyjadrenie žalovaného, ktorý uviedol, že faktúry nezaplatil z dôvodu, že v súlade so zmluvou o dielo zadržal časť ceny diela, keďže zaplatenie celej ceny diela sa viazalo na podmienku, že dielo bude odovzdané bez väd. Žalovaný na vlastné náklady preukazoval žalobcovi znaleckým posudkom, ako aj vyjadreniami, že dielo vady má. Základná požiadavka podľa normy STN 73 1901 (2005) je, že strecha nesmie prepúšťať vodu ani vlhkosť v kvapalnom skupenstve do strešnej konštrukcie. Zdôraznil, že pôvodný žalobca odmietol vady odstrániť, to znamená, že pohľadávka je nesplätná. To, čo žaluje žalobca nie je splätné, žalobca sa opiera o to, že bola vystavená faktúra, bol na nej dátum splatnosti a na základe toho má žalovaný splatiť uvedenú sumu. Uviedol, že faktúra je len daňový a účtovný doklad a podľa zmluvy zádržné právo naďalej trvá na zaplatenie ceny diela. Právo na započítanie zľavy z ceny diela s pohľadávkou veriteľa je dané § 439 ods. 3, 4 Obchodného zákonníka, kedy žalovaný nie je povinný zaplatiť, pokiaľ veriteľ je v omeškaní s plnením si svojich povinností. Čo sa týka námietky premlčania uviedol, že započítací prejav je možný, pohľadávka nie je premlčaná, § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylučuje len kompenzáciu nesplätnej pohľadávky proti splätnej pohľadávke, nevylučuje započítanie splätnej pohľadávky voči nesplätnej pohľadávke, ani nesplätnej pohľadávky voči nesplätnej pohľadávke. K zániku pohľadávky a protipohľadávky dochádza k okamihu účinnosti právneho úkonu smerujúceho k započítaniu, teda keď dôjde k prejavu vôle druhého účastníka konania. Žalobca mal nesplätnú pohľadávkou na základe zmluvy o dielo, naproti tomu zľava z ceny diela je splätnou pohľadávkou, ktorú si žalovaný uplatňuje voči nesplätnej pohľadávke žalobcu, čo zákon nevylučuje. Pohľadávka žalovaného nie je premlčaná, pretože takýto započítací prejav je platný. Dôkazné bremeno v súdnom spore spočíva na žalobcovi a žalovaný preukázal, že dielo má vady znaleckým posudkom, pričom žalobca žiadnym spôsobom opak nepreukázal. Uviedol tiež, že vady reklamoval už v preberacom protokole dňa 31.8.2009, pričom spoločnosť SKK GROUP IZOPAN uviedla, že pokiaľ jej nebude zaplatené, nepristúpi k žiadnemu odstraňovaniu väd diela. Zdôraznil preto, že žalobca nemá nárok na zaplatenie časti ceny diela vo výške, ktorá zodpovedala zádržnému právu žalovaného za nekvalitne odovzdané dielo a žalovaný je teda oprávnený započítať si svoju pohľadávkou z titulu uplatnenej zľavy z ceny diela tak, ako to ustanovuje § 358 a nasl. Obchodného zákonníka. Rovnako zdôraznil, že súčasný žalobca si je vedomý toho, čo aj potvrdil v zmluve o postúpení pohľadávky, že pohľadávku, ktorá je predmetom súdneho sporu preberá v stave, ako je uvedená a realizovaná v rámci súdneho sporu. Súdu predložil aj faktúry a výpisy z účtov o úhrade faktúr, ktorými v roku 2011 a 2012 boli fakturované práce týkajúce sa opravy strechy a zatečenej plávajúcej podlahy, spolu vo výške 36.792,81 eur.

18. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzniesol námietku premlčania, súd sa v prvom rade vysporiadal s touto námietkou a citujúc ust. § 388, § 393, § 397, § 358 a § 359 Obchodného zákonníka poukázal na to, že v zmysle citovaných ustanovení je všeobecná premlčacia lehota 4-ročná a aj po uplynutí premlčacej doby môže však oprávnená strana uplatniť svoje právo pri obrane alebo pri započítaní, ak obe práva sa vzťahujú na tú istú zmluvu, čo je aj v tomto prípade. Žalobca odmietal vady diela odstrániť bezplatne, preto žalobca zadržal časť ceny diela do odstránenia väd. Pohľadávka žalobcu sa tým nestala splätnou a tým mal žalovaný možnosť túto pohľadávkou započítať aj keby bola premlčaná. Z uvedeného vyvodil súd prvej inštancie, že k premlčaniu pohľadávky nedošlo.

19. Súd prvej inštancie vec právne posúdil aj podľa ustanovenia § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 a § 529 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa t.j. do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastúpi namiesto pôvodného veriteľa (postupcu) veriteľ nový (postupník) bez toho, aby došlo k zmene v obsahu záväzku. Ak nie je v zmluve dohodnuté inak, dochádza k zmene osoby veriteľa už uzavretím zmluvy, bez ohľadu na to, či postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi oznámil. Z predložených dokladov mal súd preukázané, že v priebehu konania došlo k ďalšiemu platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

20. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 536 ods. 1 a § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka ďalej uviedol, že dohoda zmluvných strán je rozhodujúca pre určenie časového okamihu zaplatenia ceny. Zmluvné strany sa však môžu dohodnúť na zaplatení za dielo pred jeho dokončením, alebo po jeho dokončení. Pre platenie platí zásadná úprava vzniku nároku na zaplatenie dohodnutej ceny po vykonaní diela. Zmluvné strany si však v zmluve môžu dohodnúť úpravu odlišnú od tejto zásady, môžu sa dohodnúť na platení pred splnením, v čase splnenia, alebo po splnení. Môžu sa dohodnúť na platení preddavkov a aj na odovzdanie diela bez väd.

21. Súd prvej inštancie v nadväznosti na vyššie uvedené, vec právne posúdil podľa § 560 ods. 1, 2, § 439 ods. 4, § 564 Obchodného zákonníka a uviedol, že v prípade, že dielo je odovzdané s vadami umožňuje ust. § 564 Obchodného zákonníka primerané použitie ust. § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého má objednávateľ právo do doby odstránenia väd diela nezaplatiť (zadržať) časť ceny diela zodpovedajúcu jeho nároku na zľavu z ceny diela. Účastníci zmluvy o dielo sa preto môžu dohodnúť, že v prípade odovzdania diela s vadami je objednávateľ oprávnený nezaplatiť (zadržať si určitú časť ceny diela, ktorej výška nemusí korešpondovať s výškou zodpovedajúcou zľave z ceny diela, ktorá by zodpovedala týmto vadám). Trvanie tohto práva je viazané na odstránenie väd zhotoviteľom diela, ide preto o právo časovo obmedzené, ktoré zaniká odstránením väd. Výkon tohto práva žalovaným nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku podľa § 265 Obchodného zákonníka, pretože nejde o uplatnenie neprimeranej vysokej zľavy z ceny diela ale ide len o posunutie splatnosti dohodnutej časti ceny diela do doby, keď zhotoviteľ vady diela odstráni. Súd prvej inštancie teda vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu vykonal pre žalovaného ako objednávateľa na základe uzavretej zmluvy o dielo a dodatku k zmluve, výrobu, dodávku a montáž opláštenia na oceľovú konštrukciu podľa projektovej dokumentácie, ktorú zhotoviteľ prevzal a nemal k nej žiadne výhrady. Bola dohodnutá cena diela, zádržné v prípade vážnych väd diela a v rozpore s technickými normami. Dielo bolo protokolárne odovzdané a v protokole boli uvedené vady diela. Vady diela žalovaný preukázal aj vyjadrením spoločnosti DEKPROJEKT s.r.o. architekta p. Y. a znaleckým posudkom. Tvrdenie žalobcu, že nenesie zodpovednosť za prípadné vady diela, lebo žalovaný hrubo porušil zmluvu o dielo, keď si dohodol s ďalšou spoločnosťou vykonanie prác, ktorá pre nich pracovala v rozpore s platnými predpismi, boli namontované rôzne rozvody, ktoré narúšajú statiku a vytvárajú otrasy, čím sa narušila celistvosť uvedeného strešného plášťa, tak tieto tvrdenia žalobca ničím nepreukázal. Vykonaným dokazovaním naopak bolo preukázané, že dielo malo vážne vady a tým je zatekanie strechy do interiéru objektu v dôsledku netesnosti spojov, vady boli zaznamenané v zápise o prevzatí diela a reklamované v záručnej lehote, pričom pretekanie strechy je potrebné vždy považovať za vadu vážnu, nakoľko obmedzuje riadne užívanie diela a spôsobuje škody v interiéri. Zhotoviteľ odmietol reklamáciu zhotoveného diela a zaslal na odstránenie väd diela žalovanému cenovú ponuku. Námietky proti pohľadávke žalovaný uplatnil ešte pred postúpením pohľadávky, boli uplatnené riadne a včas a teda mu zostali zachované i po postúpení pohľadávky a mohol ich použiť na započítanie voči pohľadávke žalobcu. Toto právo mal aj v prípade, že pohľadávky by neboli ešte splatné. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu zamietol.

22. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP, teda podľa pomeru úspechu v spore a keďže sa žalobou domáhal pôvodne zaplatenia istiny vo výške 51.868,36 eur a súd jeho návrhu vyhovel čo do sumy 19.130,58 eur a v prevyšujúcej časti v sume 32.737,78 eur žalobu zamietol, vyvodil záver, že úspešnejší v konaní bol žalovaný, jeho úspech predstavuje 63% a po odpočítaní jeho neúspechu vo výške 37% mu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 26%, z dôvodu ktorého súd prvej inštancie priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 26% s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

23. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. V odvolaní poukázal na to, že žalobca sa voči žalovanému domáhal pôvodne zaplattenia sumy 51.868,396 eur s prísl., že o časti nároku rozhodol súd rozsudkom zo dňa 24.4.2012 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 19.130,58 eur s príslušenstvom a zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 32.737,78 eur, ktorá je predmetom tohto konania, vylúčil na samostatné konanie. Zastával však názor, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec dokazovania, ktoré prebehlo už počas prvotného konania. Súd teda nevykonal potrebné dôkazy a nezistil riadne skutkový stav, hoci to sám považoval pôvodne za potrebné. Zastával názor, že potreba ďalšieho dokazovania bola deklarovaná zo strany súdu na pojednávaní dňa 3.2.2015, ktoré odročil za účelom vymedzenia návrhov na doplnenie dokazovania uvedením mien a adres svedkov, ktorých sporové strany požadujú za potrebné vypočuť. V závere súd uviedol, že strany majú navrhnúť i otázky pre znalca a vyslovil teda svoj predbežný právny názor, že je vo veci potrebné nariadiť znalecké dokazovanie, ktoré sa však neuskutočnilo, a preto podľa názoru žalobcu nebolo možné zistiť charakter vytkaných väd a ani kto nesie za vady zodpovednosť. Súd prvej inštancie teda nevykonal potrebné dôkazy resp. žiadne z navrhnutých dôkazov a nedospel preto k správnym skutkovým zisteniam. Zo strany žalobcu ako aj zo strany žalovaného boli navrhnutí svedkovia, súd prvej inštancie však žiadnych svedkov nepredvolal a znalecké dokazovanie nenariadil bez odôvodnenia. Poukazujúc na bod 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku mal za to, že práve posúdenie, či vady boli vážne a či boli spôsobené porušením povinnosti zo strany zhotoviteľa je predmetom tohto súdneho sporu a pokiaľ súd oprel svoj právny názor len o zápis v predmetnom protokole tak nezistil riadne stav veci. Tvrdí, že žalobca od počiatku uvádzal, že žalovaný nedodržiaval projektovú dokumentáciu, ani odporúčania žalobcu, resp. zhotoviteľa, keď z estetického hľadiska odstránil viacero svodov, na oceľové konštrukcie umiestnil konzoly, držiaky, úchytky a objímky a žalobca tvrdí, že práve tieto kroky sú dôvodom prípadných väd a za tie nezodpovedá žalobca. Uvedené chcel žalobca preukázať výsluchom svedkov, čo mu však zo strany súdu nebolo umožnené. Zastával tiež názor, že v zmysle zmluvy o dielo nie je postačujúce, že dielo má vážne vady ale je vyžadované, že musí byť v rozpore s technickými normami (t.j. nielen jednou ale viacerými), čo súd v konaní ani v rozsudku neriešil. Rovnako súd nepožadoval od žalovaného ani predloženie dokladov od opravy strechy, ktoré predložil žalovaný podaním zo dňa 15.7.2016. Žalovaný predložil faktúry od údajnej opravy strechy, pričom žalobca namietal jednak skutočnosť, že faktúra je len daňovým dokladom, a preto je potrebné predložiť objednávky, súpis prác, zmluvy o dielo a tiež je potrebné vyšpecifikovať, ktoré z fakturovaných prác sa týkajú opravy strechy a odstránenia väd spôsobených zhotoviteľom a ktoré z nich s opravou strechy nesúvisia, pričom poukázal na faktúru týkajúcu sa opravy sadrokartónovej priečky. Keďže žalovaný predmetnými dokladmi preukazoval výšku nároku, ktorý si voči žalobcovi uplatnil z titulu kompenzácie, žalobca požadoval preskúmať opodstatnenosť tohto nároku. Súd dokazovanie ohľadom tejto časti nevykonal, čo odôvodnil tým, že žalobca dané doklady obdržal 1.8.2016 a nemal k nim žiadne námietky a v nadväznosti na to poukázal na to, že od 1.7.2016 nadobudol účinnosť nový Civilný sporový poriadok a žaloba je podaná 27.7.2011. Podľa názoru žalobcu bola tým narušená zásada rovnosti účastníkov konania a uviedol, že v prvom rade súd mal na účinnosť nového Civilného sporového poriadku upozorniť práve žalovaného, ktorý podaním zo dňa 15.7.2016 predložil súdu doklady a teda súd nemal na doklady prihliadať a ak už na ne prihliadol, mal skúmať ich opodstatnenosť a výšku. Uviedol, že trvá na tom, že k zodpovedaniu právnych otázok, či boli vady, ktoré malo dielo v čase odovzdania vážne, či boli spôsobené v dôsledku činnosti zhotoviteľa alebo nesprávneho postupu žalovaného a či boli vady v rozpore s technickými normami je potrebné v prvom rade zodpovedať technické otázky, ktoré nie je súd sám schopný posúdiť, čo podľa názoru žalobcu bolo dôvodom aj vylúčenia tejto časti nároku na samostatné konanie. Vo veci bolo potrebné vypočuť dodávateľov, ktorí prácu na diele vykonávali a ktorí poznali stav diela a vedeli by z technického hľadiska objasniť príčiny údajných väd diela. Poukázal na to, že dielo bolo riadne skolaudované a užívané, čo taktiež potvrdzuje, že vady nemali vážny charakter tak ako to vyžadovala zmluva. Až po posúdení týchto odborných otázok môže súd zhodnotiť, či žalovaný postupoval v súlade so zmluvou, keď časť ceny diela zadržal. Súd sa však ani v odôvodnení rozsudku nezmenil, prečo dôkazy nevykonal. Rovnako žalobca akcentoval na to, že nárok žalovaného, ktorý si uplatnil z titulu kompenzačnej námietky je už premlčaný a žiadal, aby súd sa s touto námietkou vysporiadal, pričom súd až v odôvodnení rozsudku prvýkrát uviedol, že nárok podľa neho premlčaný

nie je, pričom svoj názor oprel o ustanovenie § 388 Obchodného zákonníka a teda že žalovaný mohol uplatniť svoje právo pri obrane a započítaní, ak sa obe práva vzťahujú na tú istú zmluvu. Predložené faktúry sa však netýkali tej istej zmluvy, najmä keď väčšinou išlo o náhradu spôsobenej škody zatečením a opravy, nie o odstraňovanie žalovaným tvrdenej vady diela. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalovaný od roku 2009 vedel, že zhotoviteľ resp. žalobca vady diela neodstráni, pretože ich neuznáva. Napriek tomu žalovaný stále trval na odstránení tvrdených vád a to aj v čase, keď podľa tvrdenia žalovaného mali tieto vady byť už treťou osobou tri roky odstránené. Až neskôr v súdnom konaní dňa 21.10.2014 si voči žalobcovi uplatnil nárok na zľavu z ceny diela a z toho titulu si žalovaný sumu zadržal a podaním zo dňa 15.7.2016 prvýkrát učinil voči žalobcovi kompenzačný prejav a predložil doklady, ktorými svoj tvrdený nárok v údajnej výške 36.792,81 eur preukazoval a započítal. Podľa ustálenej rozhodovacej činnosti súd odoprel vykonať právny úkon - kompenzačný prejav sa premlčuje. Ustanovenie § 388 Obchodného zákonníka umožňuje aj po uplynutí premlčacej doby subjektu uplatniť svoje právo (hoci premlčané) pri obrane, v rámci započítania. V tomto prípade však žalovaný neučinil kompenzačný prejav včas a právo žalovaného je tak premlčané i z hľadiska samotného nároku na zľavu z ceny diela, ktorý si žalovaný uplatnil na pojednávaní dňa 21.10.2014. Z posledného vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že žalovaný si vady odstránil sám už v roku 2011, pričom súd sa vôbec nezaoberal otázkou, prečo ešte v roku 2014 žalovaný požadoval odstránenie nimi tvrdených vád diela, pokiaľ tieto mali byť už v roku 2011 odstránené. Uvedená skutočnosť skôr poukazuje na to, že žalovaným predložené údajné faktúry za odstránenie vád, nie sú faktúrami za odstránenie vád ale len faktúry za opravy, upratovanie a odstraňovanie škôd a nijako priamo nesúvisia s tvrdenými vadami a ich odstránením. Citujúc ust. § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka tvrdil, že žalovaný nikdy žalobcovi (ani p. E. p. B., ani spoločnosti D&L investment s.r.o.) neoznámil, že voči nemu započítava pohľadávku. K záverom súdu, že žalobca neodstránil vady diela a preto žalovaný zadržal časť ceny diela a tým sa pohľadávka žalobcu nestala splatnou uviedol, že skutočnosť, či sa pohľadávka žalobcu stala splatnou nezávisí od toho, či si žalovaný časť ceny za dielo zadržal ale od toho, či dielo malo naozaj vážne vady a bolo v rozpore s technickými normami, pričom ide o otázku odbornú a nie právnu na zodpovedanie ktorej mal súd vykonať navrhované dôkazy. Pokiaľ súd v odôvodnení konštatoval, že námietky proti pohľadávke žalovaný uplatnil ešte pred postúpením pohľadávky, a preto mu ostali zachované a mohol ich použiť i voči ostatným postupníkom na započítanie, uviedol žalobca, že súd však neuviedol, kedy podľa jeho názoru a akým úkonom malo k tomu dôjsť. Žalobca sa preto nestotožnil s týmto tvrdením, nakoľko žalovaný si nikdy neuplatnil voči žalobcovi kompenzačnú námietku, hoci tento súdny spor trvá od roku 2011. Žalovaný sa vždy bránil iba tým, že dielo malo vady a tieto žiadal odstrániť. Zastával názor, že akékoľvek neskoršie nároky (zľava, kompenzácia nákladov na opravu vád) boli vznesené až v neskoršom štádiu konania, a preto nie je záver súdu ani o tejto otázke premlčania správny a podložený dôkazmi. Ďalej tvrdil, že odôvodnenie rozsudku považuje za zmätočné a chaotické, že súd jednoznačne nevysvetlil na základe akého právneho posúdenia vlastne žalobu zamietol, či usúdil, že žalobcovi nevznikol nárok na doplatenie žalovanej sumy a to z titulu vážnych vád diela alebo preto, že voči oprávnenému nároku žalobcu uznal kompenzačnú námietku žalovaného a z toho titulu nárok žalobcu zanikol. V dôsledku odôvodnenia súdu, v rámci ktorého súd cituje i právne ustanovenia zamerané na započítanie, nadobudol žalobca dojem, že súd uznal kompenzačnú námietku žalovaného. V tomto prípade však nebolo ohľadom tvrdeného nároku žalovaného vykonané žiadne dokazovanie. V nadväznosti na to uviedol, že je sporná výška nároku, pretože ako už žalobca uviedol, namieta predmetné faktúry, údajne sa vzťahujú na práce, ktoré boli vykonané za účelom odstránenia vád, avšak podľa názoru žalobcu toto nie je v súlade s obsahom predložených faktúr, pretože niektoré z faktúr obsahujú v sebe popis „oprava stien“, „oprava zatečenej plávajúcej podlahy“, „sadrokartónová priečka - omietka a penetrácia“, „demontáž zatečenej priečky - sadrokartónu“ a pod. Žalobca považuje predmetné opravy za prípadnú sanáciu škôd, nie za opravu vady ako takej. Vytýkanými vadami sú vady strechy a nie sadrokartónových priečok a iných zariadení, ktoré zhotoviteľ nerealizoval. Rovnako namieta, že faktúra je len účtovným a daňovým dokladom, že k predmetným faktúram neboli priložené žiadne zmluvy, ani objednávky, ani súpis vykonaných prác, z ktorých by sa dalo bližšie špecifikovať, čo by malo byť predmetom konkrétnej fakturácie, nie je zrejmé, akej stavby sa oprava týka, resp. či sa týka časti diela realizovaného spoločnosťou SKK GROUP IZAPAN s.r.o. a odstránenia žalovaným tvrdenej vady. Z faktúr nevyplýva, aký materiál bol použitý, čo by mohlo do značnej miery naznačiť, či ide vôbec o opravy vytýkaných vád. Žalobca preto spochybnil aj predložené faktúry, pričom faktúry za ostatné práce, ktoré sa netýkajú opravy strechy považuje žalobca za možnú škodu, ktorá však vzhľadom na jej vznik v roku 2009 resp. 2011 je už premlčaná. S poukazom na vyššie uvedené mal za to, že súd rozhodol predčasne, bez vykonania potrebného dokazovania, a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie resp. navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť a zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

25. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny a priznať žalovanému aj trovy odvolacieho konania. Zastával názor, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dostatočne objasnil skutkový a právny základ svojho rozhodnutia, opierajúc sa o stav zistený na základe prednesov strán sporu, z predložených písomných dokladov a v konaní prezentovaných dôkazných prostriedkov. Poukázal na to, že právny predchodca žalobcu spoločnosť SKK GROUP IZOPAN s.r.o. uzatvoril so žalovaným zmluvu o dielo zo dňa 10.2.2009 podľa ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka a dňa 24.2.2009 bol uzatvorený Dodatok č. 1 k zmluve o dielo, pričom za dielo mal žalovaný zaplatiť zhotoviteľovi sumu 532.338,34 eur s DPH. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že spoločnosť SKK GROUP IZOPAN s.r.o. dielo odovzdala s vadami, čo bolo preukázané i v Protokole o odovzdaní a prevzatí zo dňa 31.8.2009. Žalobca sa žalobou domáha zaplataenia ceny diela napriek tomu, že toto dielo riadne v súlade so zmluvou nevykonal. Zastával názor, že určenie doby vzniku nároku zhotoviteľa a povinnosť objednávateľa k úhrade ceny diela je podľa ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka zverená v prvom rade v zmluve. Až keď nie je v zmluve uvedené niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela. Obchodný zákonník tak dáva možnosť zmluvným stranám dohodnúť si okamih vzniku práva na zaplataenie ceny diela a to nie iba vo väzbe na vykonanie diela, ale aj na inú skutočnosť, ako je odovzdanie diela bez väd a v nadväznosti na to citoval ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka. Uviedol, že podľa Zmluvy o dielo zo dňa 10.2.2009 v čl. II. bod 3 boli stranami dohodnuté podmienky, za ktorých je objednávateľ povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu diela dohodnutú v zmluve. Žalovaný sa podľa čl. II. bod 4.1. zaviazal zaplatiť cenu vo výške 90% dohodnutej odmeny do 14 dní odo dňa prevzatia diela a vychádzajúc z uvedeného, do 14 dní odo dňa prevzatia diela nastala splatnosť ceny diela vo výške 479.104,51 eur. Zvyšná časť ceny diela v sume 53.233,83 eur sa viazala na splnenie podmienok zmluvy podľa čl. II. bod 3 zmluvy, t.j. odovzdanie diela bez väd, nie iba vykonanie resp. prevzatie diela. Vykonanie diela v sebe ešte nezahrňuje jeho riadne odovzdanie bez väd t.j. nevedie k vzniku nároku na zaplataenie ceny diela ak dielo nie je odovzdané (ukončené) bez väd. Nárok na zaplataenie 10% ceny diela nebol zmluvnými stranami dohodnutý v nadväznosti na prevzatie diela, ale na splnenie podmienok uvedených v čl. II. bod 2.2. zmluvy o dielo. Strany si tu dohodli, čo je považované za úplné ukončené dielo pre podmienky tejto zmluvy. Za úplné dokončené dielo sa okrem iného považuje ukončené dielo spôsobilé na riadne užívanie ako aj podpísanie preberacieho protokolu oboma stranami bez väd, brániacich užívaniu diela. V čl. II. bode 3 sa strany dohodli, že objednávateľ - žalovaný má právo úhrady faktúry zadržať a nezaplatiť, ak dielo bolo prevzaté s vážnymi vadami. Zmluvné strany sa v zmluve výslovne dohodli, že objednávateľ má právo faktúry nezaplatiť, ak bolo dielo prevzaté s vážnymi vadami, čo má byť uvedené v odovzdávacom protokole. Právo nezaplatiť je na strane objednávateľa - žalovaného až do dňa odstránenia všetkých rozporov. Účastníci zmluvy sa tak dohodli na odkladacej podmienke, ktorá spočíva v tom, že žalovaný má právo faktúry nezaplatiť, ak je dielo prevzaté s vážnymi vadami. Dojednanie takejto podmienky okrem iného umožňuje ust. § 36 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Zdôraznil, že vady diela žalovaný okrem iného preukázal aj vyhotoveným znaleckým posudkom č. 5/2010 zo dňa 20.8.2010 Technickej univerzity v Košiciach - Stavebná fakulta. Predloženým znaleckým posudkom ako jedným z dôkazov boli zodpovedané technické otázky spojené so vznikom väd diela. Ak sa súd oprel pri svojom rozhodnutí o závery znaleckého posudku vyhotoveného znaleckou organizáciou, považoval za irelevantné tvrdenie žalobcu, že súd nebol schopný posúdiť vady diela. Žalovaný vady diela vytkol žalobcovi bezodkladne po ich zistení a uplatnil si nárok na odstránenie týchto väd. Žalobca však odmietol vady diela odstrániť a splatnosť ceny diela vo výške 10% ceny diela s odvolaním sa na ustanovenie Zmluvy o dielo z toho dôvodu nenastala. Poukázal na to, že už pri podpise zmluvy o dielo zo dňa 10.2.2009 bola prejavená vôľa strán zadržať t.j. nevyplatiť časť ceny diela vo výške 10% z ceny diela. Zhotoviteľ diela si tak bol už pri podpise zmluvy vedomý toho, že mu táto časť ceny diela zaplataená nebude, pokiaľ dielo bude mať vady. Jednalo sa o sumu 52.233,83 eur vrátane DPH. Zdôraznil žalovaný, že zhotoviteľ diela potom, čo boli vady diela uplatnené postupoval špekulatívne a pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o dielo trikrát postúpil. Žalovaný citujúc ust. § 436 a § 404 ods. 1 Obchodného zákonníka uviedol, že žalobca žalobou podanou dňa 27.7.2011 uplatnil nárok na zaplataenie časti ceny diela zo zmluvy o dielo zo dňa 10.2.2009 a žalovaný uplatnil vo forme protinároku - kompenzačnej námietky zľavu z ceny diela z rovnakej zmluvy o dielo. S prihladením na citované ustanovenie nárok žalovaného a ním uplatnená kompenzačná námietka nie sú premlčané. Aj s prihladením na uvedené ustanovenie zákona je dôvodné zamietnutie žaloby zo strany súdu.

26. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že pokiaľ žalovaný v bode 4. vyjadrenia tvrdí, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že spoločnosť SKK GROUP IZOPAN s.r.o. dielo odovzdala

s vadami, čo bolo preukázané v Protokole o odovzdaní a prevzatí zo dňa 31.8.2009, poukázal na to, že akýkoľvek záver súdu o skutkových tvrdeniach môže zísť jedine z dokazovania a v nadväznosti na to zdôraznil, že v súdnom konaní nevykonal súd žiadne dôkazy, ktorými by zisťoval, či malo dielo v čase odovzdania vady a akého charakteru vady boli. Preberací protokol bol súčasťou spisového materiálu už v prvotnom konaní, ktoré bolo ukončené rozsudkom zo dňa 24.4.2012 a v rámci ktorého súd skonštatoval, že pre posúdenie väd diela je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Predmetný protokol, teda na posúdenie prípadných väd už v prvotnom konaní nepostačoval, pretože existencia väd diela i charakter boli medzi stranami sporné. Zastával tiež názor, že žalovaný neúplne cituje ust. čl. II. bod 2.2. zmluvy, keď uvádza, že zvyšná časť ceny diela v sume 53.233,83 eur bola viazaná na odovzдание diela bez väd a poukázal na to, že dielo sa považuje za dokončené vtedy, ak je spôsobilé na riadne užívanie. Dielo môže mať vady, avšak tieto vady nesmú mať charakter väd, ktoré by bránili užívaniu diela. Uviedol, že dielo nikdy nemalo vady, ktoré by bránili jeho užívaniu, dielo bolo riadne skolaudované a od počiatku v prevádzke, a preto žalovaný žalobcovi zadržava zvyšnú časť ceny diela neoprávnené. Zastával tiež názor, že žalovaný neúplne cituje čl. II. zmluvy - odsek pod bodom 4.3., ktorý pojednáva o práve žalovaného zadržať časť ceny diela, keď uvádza, že toto právo vzniká ak bolo dielo prevzaté s vážnymi vadami a v nadväznosti na to tvrdí, že žalovaný má právo zadržať časť ceny diela, ak bolo dielo prevzaté s vážnymi vadami a súčasne bolo dielo v rozpore s technickými normami a súčasne boli vážne vady i rozpor s technickými normami zaznamenané v odovzdávacom a preberacom protokole. Zastával názor, že vyššie uvedené podmienky na zadržanie ceny diela neboli naplnené. Pokiaľ žalovaný v bode 7. vyjadrenia tvrdí, že vady diela boli preukázané znaleckým posudkom č. 5/2010, opakovane žalobca uviedol, že v tomto súdnom konaní nebolo vykonané žiadne dokazovanie ohľadom väd diela. Zastával názor, že súd znalecký posudok ako dôkaz nevykonal v zmysle zásad CSP, nevypočul znalca ani nikdy nečítal podstatný obsah tohto znaleckého posudku, ani sa s posudkom žiadnym spôsobom bližšie nezaoberal. K bodu 12., a 13. vyjadrenia žalovaného, zotrval žalobca na tom, že nárok žalovaného je premlčaný a v tomto smere poukázal na svoje vyjadrenie predložené na pojednávaní dňa 18.4.2017. Za podstatné však považoval tú skutočnosť, že žalovaný si nárok na zľavu z ceny diela nikdy riadne neuplatnil, pretože ho nepodložil relevantnými dôkazmi ale len faktúrami, z ktorých boli navyše viaceré nesúvisiace s odstraňovaním údajných väd, čo žalobca namietal. Pokiaľ teda ohľadne tohto nároku nevykonal žiadne dokazovanie, nemohol dospieť ani k záveru, že výška tohto nároku je oprávnená a že všetky položky v čisto účtovných dokladoch predložených žalovaným sú položkami súvisiacimi s odstraňovaním údajných väd. Súd sa s týmto nárokom vôbec vecne nezaoberal a uznal ho bez dokazovania a takýto postup súdu je dôvodom na zrušenie rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie.

27. Žalovaný vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalobcu zotrval na všetkých svojich doterajších tvrdeniach, popieral žalobcom uvádzané skutočnosti tak v odvolaní ako aj v replike zo dňa 30.6.2017 a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

28. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné považovať za dôvodné.

29. Podľa § 470 ods. 1 a ods. 2 prvá veta CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

30. Predmetné konanie sa začalo doručením žaloby súdu dňa 27.7.2011 za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol a odvolanie bolo žalobcom podané za účinnosti Civilného sporového poriadku, podľa ustanovení ktorého odvolací súd posudzoval správnosť postupu súdu prvej inštancie a dôvodnosť podaného odvolania.

31. Žalobca odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP.

32. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na

spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa článku 6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania.

33. Inou vadou konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sa rozumie akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súde, predovšetkým porušenie procesných práv strany sporu, ktoré nemožno podriaďiť pod ostatné odvolacie dôvody ale len za predpokladu, že mohol mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom a ktorým súd znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon.

34. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

35. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkovým zistením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní je výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktoré nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo alebo vtedy, ak neprihliadne na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi alebo vyšli za konania najavo alebo vtedy ak sa v ním vykonanom hodnotení dôkazov alebo poznatkov, ktoré vyšli v konaní najavo vyskytne logický rozpor.

36. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

37. Odvolací súd vzhľadom na žalobcom uplatnené odvolacie dôvody sa primárne zaoberal námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nesprávny procesný postup mal spočívať v tom, že súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu, aby žalovaný doplnil predložené faktúry o údajnej oprave strechy, pretože podľa žalobcu nie všetky predložené faktúry súviseli s opravou strechy a práve týmito faktúrami preukazoval žalovaný opodstatnenosť svojej kompenzačnej námietky. Žalobca žiadal preskúmať aj opodstatnenosť výšky žalobcom uplatneného nároku.

38. Súd prvej inštancie tento návrh žalobcu zamietol, pretože tieto doklady boli žalobcovi doručené už 1.8.2016 a nemal k nim žiadne námietky. S odkazom na novú procesnú úpravu uviedol, že prostriedky procesného útoku je strana povinná predložiť včas, prostriedky procesného útoku nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr.

39. Podľa § 470 ods. 2 druhá veta CSP, ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenie tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

40. Podľa § 153 ods. 1 a 2 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

41. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že civilné sporové konanie upravuje v ust. § 153 CSP sudcovskú koncentráciu konania a v ust. § 154 CSP zákonnú koncentráciu konania. S poukazom na vyššie uvedené možno teda konštatovať, že strany sporu majú procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Účelom sudcovskej koncentrácie konania podľa vyššie citovaného ustanovenia je zabrániť tomu, aby strany sporu zdržiavali spor neskorými vykonanými procesnými úkonmi, preto sú strany sporu povinné uplatniť včas prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, t.j. najmä včas uplatniť skutkové tvrdenia, poprieť skutkové tvrdenia protistrany, navrhnuť dôkazy, podať námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a včas uplatniť hmotnoprávne námietky. Táto povinnosť nevyplýva len z ust. § 153 ods. 1 CSP, ale už v žalobe je žalobca povinný pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na ich preukázanie (§ 132 ods. 1 CSP) a ak protistrana - žalovaný popiera skutkové tvrdenia žalobcu, musí uviesť vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (§ 151 ods. 2 CSP). Ak strana sporu nepredloží dôkazy včas, hoci tak mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo, dôsledkom sudcovskej koncentrácie konania je, že súd na takto predložené dôkazy nemusí prihliadať. Je však v právomoci súdu samostatne posúdiť a rozhodnúť, či konanie strany ospravedlní a na jej procesný úkon prihliadne, alebo na omeškaný procesný úkon nebude prihliadať.

42. Zákonná koncentrácia konania znamená, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

43. Osobitná situácia nastáva v konaniach, ktoré sa začali do 1.7.2016, teda do účinnosti Civilného sporového poriadku. V týchto konaniach podľa § 470 ods. 2 CSP nemožno okrem iného uplatňovať sudcovskú koncentráciu konania, ak by bola v neprospech strany, to znamená, že súčasne musia byť splnené dve podmienky t.j. musí ísť o konanie začaté do účinnosti Civilného sporového poriadku a uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania by bolo v neprospech niektorej sporovej strany.

44. Odvolací súd zastáva názor, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie nemohol uplatniť sudcovskú koncentráciu konania, pretože jej uplatnenie je v tomto prípade zo zákona vylúčené, keďže konanie vo veci sa začalo doručením žaloby súdu prvej inštancie dňa 27.7.2011, teda do účinnosti Civilného sporového poriadku a sudcovská koncentrácia konania je nepochybne v neprospech žalobcu.

45. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že súd prvej inštancie po zmene procesného predpisu zaslal stranám sporu aj poučenie podľa Civilného sporového poriadku, ktoré prevzal žalobca dňa 1.8.2016 spolu aj s prílohami týkajúcimi sa opravy strechy, ktorými preukazoval žalovaný opodstatnenosť svojej kompenzačnej námietky, ktorú uplatňoval len do výšky žalovanej pohľadávky, aj keď z predložených faktúr vyplýva, že náklady súvisiace s opravou strechy boli vynaložené v sume prevyšujúcej žalovanú pohľadávku.

46. Námietky voči predloženým faktúram, ktoré sa mali vzťahovať na práce, ktoré boli vykonané za účelom odstránenia väd diela, uplatnil žalobca na vytýčenom pojednávaní dňa 18.4.2017 (súd prvej

inštancie rozhodol na tomto pojednávaní rozsudkom), v rámci ktorého predložil aj písomné stanovisko, v ktorom okrem iného namietal žalovaným predložené faktúry s poukazom na to, že ide len o účtovné a daňové doklady, pričom k predmetným faktúram neboli priložené žiadne zmluvy ani objednávky, ani súpis vykonaných prác, z ktorých by sa dalo bližšie špecifikovať, čo malo byť predmetom konkrétnej fakturácie. Zastával názor, že z uvedených faktúr nie je zrejmé, akej stavby sa oprava týka, či sa týka časti diela realizovaného spoločnosťou SKK GROUP IZOPAN s.r.o. a či sa týka odstránenia žalovaným tvrdenej vady. Uviedol, že vytýkanými vadami sú vady strechy a nie sadrokartónových priečok a iných zariadení, ktoré zhotoviteľ ani nerealizoval. Vzhľadom na to, že z uvedených faktúr nevyplýva, aký materiál bol použitý, spochybňoval, či ide vôbec o opravy vytýkaných väd. Navrhol preto v tomto smere doplniť dokazovanie a uložiť aj žalovanému povinnosť predložiť k uvedeným faktúram listinné doklady, ktoré by korešpondovali s predloženými faktúrami. Odvolací súd zastáva názor, že ak súd prvej inštancie zamietol tento návrh na doplnenie dokazovania, a to len s odkazom na uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania s dôrazom na to, že doposiaľ zo strany žalobcu neboli predložené námietky k predloženým faktúram a bez toho, aby ohľadne spornosti týchto faktúr (výšky nároku) vykonal dokazovanie, možno vyvodiť záver, že uvedeným nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý proces a nevykonaním navrhovaného dôkazu potrebného na zistenie rozhodujúcich skutočností pre správne rozhodnutie neúplne zistil skutkový stav, a preto je jeho rozhodnutie predčasné.

47. Pre ďalšie konanie odvolací súd predbežne uvádza, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že pohľadávka, ktorú uplatnil žalovaný v rámci kompenzačnej námietky, nie je premlčaná, pretože vychádza z rovnakej zmluvy ako nárok žalobcu uplatnený žalobou (§ 388 Obchodného zákonníka), t. j. zo zmluvy o dielo uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Predloženými faktúrami žalovaný len preukazuje dôvodnosť a výšku nákladov, ktoré vynaložil na odstránenie väd diela, a ktoré tvoria základ jeho kompenzačnej námietky. Posúdenie dôvodnosti a výšky kompenzačnej námietky bude predmetom ďalšieho konania súdu prvej inštancie.

48. V konaní nebolo sporné, že žalovaný vady diela notifikoval (reklamoval) u zhotoviteľa riadne a včas a opakovane žiadal ich odstránenie. Pokiaľ žalobca namietal, že vady nevznikli jeho činnosťou, v konaní toto svoje tvrdenie nepreukázal a nepredložil a ani nenavrhol vykonať dokazovanie na preukázanie tohto svojho tvrdenia, na čo správne v napadnutom rozhodnutí poukázal aj súd prvej inštancie, a preto rozhodol na základe skutkového stavu zisteného v čase rozhodovania (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP).

49. Za nedôvodnú považuje odvolací súd námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie neodôvodnil vykonanie ním navrhovaných dôkazov. V bode 6. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie totiž jasne, zrozumiteľne a presvedčivo uviedol dôvody, pre ktoré návrhy žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov zamietol. Žalobca na poslednom pojednávaní zotrval na výsluchu označených svedkov s odkazom na jeho podanie zo dňa 16.10.2015, v ktorom okrem vyjadrenia vo veci uviedol, že ak „by súd chcel pristúpiť k ďalšiemu dokazovaniu“ navrhuje vypočuť označených svedkov. Títo svedkovia mali byť vypočutí na okolnosti, ktoré uviedol na pojednávaní konanom dňa 3.2.2015, t. j. k odstraňovaniu väd diela, cenovej ponuke na odstránenie väd diela, na preukázanie, že sa nejednalo o vady vážne. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že tieto skutočnosti boli preukázané inými dôkazmi, a preto výsluch označených svedkov zamietol dôvodne. Súčasne odvolací súd poukazuje na to, že v odvolaní žalobca uviedol úplne iné - nové skutočnosti, na ktoré mali byť ním označení svedkovia vypočutí v konaní pred súdom prvej inštancie, na ktoré však v zmysle § 366 CSP v odvolacom konaní nemožno prihliadať, pretože tieto iné dôvody pre vypočutie svedkov mohol uplatniť už v konaní na súde prvej inštancie a žalobca v odvolaní neuviedol okolnosti, ktoré mu bránili tak urobiť.

50. Zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd zastáva názor, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dielo malo vážne vady, akým je zatekanie strechy do interiéru objektu v dôsledku netesnosti spojov a zatekanie do objektu je vždy vážnou vadou, pretože obmedzuje riadne užívanie diela a spôsobuje škody v interiéri tak, ako to správne uviedol súd prvej inštancie. Rozporne však podľa názoru odvolacieho súdu vyznieva tvrdenie žalobcu, že nejde o vážne vady diela, ak argumentuje tým, že „len v prípade nepriaznivého počasia je dielo nespôsobilé na riadne užívanie“. V súvislosti s týmto tvrdením žalobcu odvolací súd udáva, že nie je mu zrejmé, kedy inokedy by sa tak vážna vada diela (zatekanie strechy) mala prejaviť, ak nie v prípade nepriaznivého počasia.

51. Pokiaľ žalobca namietal nevykonanie znaleckého dokazovania, odvolací súd udáva, že žalobca nenavrhol vykonať znalecké dokazovanie a ak súd prvej inštancie vyzýval strany sporu na predloženie otázok znalcom, z obsahu prednesu žalobcu na pojednávaní dňa 3.5.2015 a z jeho podania zo dňa 19.6.2015 nepochybne vyplýva, že otázky mali smerovať už k existujúcemu znaleckému posudku predloženému žalovaným, ktoré však žalobca nepredložil. Z obsahu spisu pritom nemožno vyvodiť, že by mal súd prvej inštancie v úmysle nariadiť bez návrhu sporových strán ďalšie znalecké dokazovanie tak, ako to v odvolaní tvrdí žalobca.

52. Odvolací súd v nadväznosti na vyššie uvedené zdôrazňuje, že strany majú v sporovom konaní povinnosť tvrdenia, t. j. pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa sporu a povinnosť dôkaznú, ktorá znamená, že strana sporu musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy. Civilný sporový poriadok je založený na princípe formálnej pravdy, to znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu.

53. Je potrebné prisvedčiť odvolateľovi v tom, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vyporiadal s námietkami žalobcu vznesenými v súvislosti s ustanovením § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd dodáva, že sa nevyporiadal ani s ustanovením § 363 Obchodného zákonníka, ktorý modifikuje ustanovenie § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre obchodnoprávne vzťahy v súvislosti s viacnásobným postúpením pohľadávky, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a teda aj predčasné.

54. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

55. Úlohou súdu prvej inštancie bude predovšetkým vyporiadať sa s námietkami súvisiacimi s včasnosťou započítanej námietky žalovaného podľa § 529 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 363 Obchodného zákonníka. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že boli splnené podmienky pre započítanie nároku žalovaného s nárokom žalobcu, potom bude úlohou súdu prvej inštancie posúdiť dôvodnosť a výšku nároku žalovaného uplatneného kompenzačnou námietkou.

56. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

57. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 C.s.p./.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).